

Dünyaya olan bağılılıkları - Yaşlı insan karakteri 5

Cahiliye insanları, yaşlılığın getirdiği acizlikleri ve zorlukları açıkça gördükleri halde yine de ibret almaz ve dünya hayatına olan bağılılıklarından taviz vermezler. Ölüme bu denli yaklaştıkları halde, yine de ölümü kendilerine yakıştırmazlar. Dostlarının birer birer öldüklerine şahit olur, ama yine de hiç ölmeyecekmiş gibi davranırlar. Hala para biriktirmeye, geleceklerini garanti altına almaya çalışırlar. Bir gün kimsesiz ve parasız kalma endişesiyle yaşar, bir kenarda sürekli yiyecek, giyecek ya da para biriktirmeye uğraşırlar. Ancak dünyada zor durumda kalmaktan bu kadar korktukları halde, ahirette ne yapacakları konusunu hiç düşünmezler. Ahiret için hiçbir hazırlık yapmaya gerek duymazlar. Oysaki insanın asıl hayatı ahirettir ve asıl hazırlık yapılacak yer de ancak ahiret hayatıdır. Kuran'da bize bu konu şöyle haber verilir:

Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan başkası değildir. Korkup-sakınmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (Enam Suresi, 32)

Bu gerçeğe kesin olarak iman eden müminlerin yaşlılık dönemleri ise çok farklı olur. Onlar zaten tüm yaşamlarını Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak üzerine kurmuşlardır. Zaman geçtikçe ahirete, Allah'ın izniyle sonsuz cennet hayatına yaklaştıklarının şevki içindedirler. Bu umut dolu bekleyiş sebebiyle son derece neşeli, huzurlu, güzel ahlaklı bir karakter gösterirler. Çevrelerindeki insanlara sorun çıkarmaya değil, aksine onların sorunlarını çözmeye, onlara Kuran ahlakını öğretmeye, Allah'ın hoşnut olacağı bir karakter kazandırmaya çalışırlar. Fiziksel olarak güçsüz duruma düşseler de, zihinsel olarak sürekli çalışır ve çevrelerine fayda getirmeye yönelik bir faaliyet içinde olurlar.

Onların bu üstün ahlaklı tavırları çevrelerinde de büyük bir sevgi ve saygı uyandırır. Hem etraflarındaki insanlara güzel ahlakı öğrettikleri hem de kendileri son derece güzel ahlaklı oldukları için her zaman saygı ve ilgi görürler. Kuran'da iman edenlere, yaşça ilerlemiş kişilere hürmetkar olmaları tavsiye edilmiştir. Allah Kuran'da şöyle emretmiştir:

Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. Onlara acıyarak alçakgönüllülük kanadını ger ve de ki: "Rabbim, onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse Sen de onları esirge." (İsra Suresi, 23-24)

Biz insana, anne ve babasına (karşı) güzelliği (ilke edinmesini) tavsiye ettik... (Ankebut Suresi, 8)

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem Bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız Banadır." (Lokman Suresi, 14)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşına, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellekle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (Nisa Suresi, 36)

<https://www.harunyahya.info/makaleler/dunyaya-olan-baglilıkları-yaşlı-insan-karakteri-5>